

**UCHWAŁA NR 510/XXXII/2017
RADY MIASTA RYBNIKA**

z dnia 16 marca 2017 r.

**w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 17 lutego 2017 r.
Nr NPII.4131.1.99.2017**

Na podstawie:

- art. 18 ust. 2 pkt 15, w związku z art. 98 ust.1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2016r., poz. 446 ze zmianami),
- art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz. 718 ze zmianami),

na wniosek Prezydenta Miasta Rybnika, po zaopiniowaniu przez Komisję Oświaty, Kultury i Sportu,

Rada Miasta Rybnika

uchwała:

§ 1. Wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 17 lutego 2017 r. Nr NPII.4131.1.99.2017 stwierdzające nieważność uchwały Nr 475/XXX/2017 Rady Miasta Rybnika z dnia 12 stycznia 2017 r. w sprawie zmiany uchwały nr 406/XXVI/2016 Rady Miasta Rybnika z dnia 20 października 2016 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zespołowi Obsługi Placówek Oświatowych w części § 1 uchwały w zakresie, w jakim dodaje on w § 3 ust. 2 zmienianej uchwały pkt 6 - jako sprzecznej z przepisem z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w związku z art. 10b ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz z art. 15c i 16 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Rybnika.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Jan Mura

Załącznik do Uchwały Nr 510/XXXII/2017

Rady Miasta Rybnika

z dnia 16 marca 2017 r.

Uzasadnienie

Rozstrzygnięciem nadzorczym z dnia 17 lutego 2017r. NR NPII.4131.1.99.2017 Wojewoda Śląski stwierdził nieważność uchwały Nr 475/XXX/2017 Rady Miasta Rybnika z dnia 12 stycznia 2017 r. w sprawie zmiany uchwały Nr 406/XXVI/2016 Rady Miasta Rybnika z dnia 20 października 2016 r. w sprawie nadania statutu Miejskiemu Zespołowi Obsługi Placówek Oświatowych z dnia 12 stycznia 2017r., jako sprzecznej z przepisem z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w związku z art. 10b ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym oraz z art. 15c i 16 ust. 4 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych.

W uzasadnieniu przedmiotowego rozstrzygnięcia Wojewoda Śląski wskazał na uchybienia w zakresie realizacji delegacji ustawowej określonej w art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 10b ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym poprzez nie określenie w sposób prawidłowy przedmiotu działalności jednostki. Zdaniem Wojewody Śląskiego zadanie polegające na prowadzeniu pomocniczych działań zakupowych w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych stoi w sprzeczności z art. 16 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych, zgodnie z którym to „organ wykonawczy jednostki samorządu terytorialnego może wyznaczyć spośród podległych samorządowych jednostek organizacyjnych jednostkę organizacyjną właściwą do przeprowadzenia postępowania i udzielenia zamówienia na rzecz tych jednostek”. Również stosownie do treści art. 15c powyższej ustawy, Rada Miasta Rybnika byłaby władna zlecić jednostce obsługującej zadania centralnego zamawiającego w drodze odrębnej uchwały, w oparciu o inny przepis delegujący.

Stanowisko Wojewody Śląskiego należy uznać za chybione.

Przepis art. 15 ust. 2 dopuszcza możliwość powierzenia przygotowania lub przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia własnej jednostce organizacyjnej lub osobie trzeciej. Podmioty takie będą działać w imieniu i na rzecz zamawiającego jako jego pełnomocnicy.

Stworzona została dla jednostki obsługiwanej – zamawiającego możliwość zlecenia, na jej wniosek, prowadzenia tego postępowania jednostce obsługującej – tu: Miejskim Zespole Obsługi Placówek Oświatowych (dalej: MZOPO). Pozwala to w sytuacji, gdy jednostka obsługiwana realizująca swoje zadania statutowe uzna, że nie dysponuje wykwalifikowaną kadrą, wiedzą oraz doświadczeniem do przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (tj. zlecenia prac remontowych na kwotę przekraczającą 30.000 EURO) zlecić je jednostce obsługującej.

Organ nadzoru możliwość taką kwestionuje podając inne rozwiązania, które nie przystają do roli i zadań centrum usług wspólnych, jak też potrzeb jednostek przez nie obsługiwanych. Wskazany przepis art. 16 ust. 4 ustawy – Prawo zamówień publicznych dotyczy zamówień wspólnych realizowanych przez dwóch lub więcej zamawiających, a więc dotyczy przeprowadzenia postępowania i udzielenie zamówienia wspólnie dla kilku zamawiających. Drugim rozwiązaniem, które wskazuje organ nadzoru w zaskarżonym rozstrzygnięciu to możliwość zastosowania instytucji centralnego zamawiającego.

Zastrzeżenia organu nadzoru należy odnieść do ratio legis powstania centrów usług wspólnych, tj. wprowadzenia możliwości zapewnienia samorządowym jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej wspólnej obsługi administracyjnej, finansowej i organizacyjnej. Ustawodawca w dyspozycji art. 10a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym użył zwrotu „w szczególności” co oznacza, że jednostki samorządu terytorialnego mogą w zależności od swoich potrzeb w sposób swobodny dostosowywać zakres wspólnej obsługi. Ponadto ww. regulacja, z uwagi na przykładowy katalog spraw mogących zostać objętych wspólną obsługą, stanowi właśnie z tego powodu odpowiedź na potrzeby jednostek obsługiwanych.

Podjmując rzeczoną uchwałę organ stanowiący stworzył jednostkom obsługiwanim możliwość „zlecenia” jednostce obsługującej zadania, które z racji wartości prac remontowych i tym samym ich zakresu winno być realizowane w oparciu o osoby posiadające doświadczenie i praktykę w tym zakresie. Równocześnie wybrane rozwiązanie nie pozbawia pozostałych jednostek obsługiwanych, w których wydatki na remonty zaplanowane

w skali roku nie przekraczają kwoty 30.000 EURO, samodzielności w dysponowaniu nimi, jak też zleceniu prac tego rodzaju. Odwrotnie, nie jest celem przyjętej regulacji przejęcie zadań jednostek obsługiwanych, ale stworzenie im, w oparciu o obowiązujące regulacje prawne, możliwości otrzymania wsparcia do realizowania zadań o szczególnym stopniu trudności i skomplikowania. Nie nałożono przy tym obowiązku „zlecenia” zamówień przez MZOPO, lecz stworzono taką możliwość. Tym samym nie można się zgodzić z organem nadzoru, że w sytuacji funkcjonowania w obowiązującym porządku prawnym trzech możliwych sposobów przekazania przez jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych realizowania zadań związanych z udzielaniem zamówień publicznych do innej jednostki, jedna z tych możliwości zdaniem organu nadzoru jest niedopuszczalna.